

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/685/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711204114
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6711204114.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členov senátu JUDr. Petra Priehodu a JUDr. Anny Snopčokovej v právnej veci žalobkyne: M. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. XXX/XX, XXX XX O. F., proti žalovanému: Základná škola s materskou školou O. F., XX, právne zastúpeného JUDr. Jozefom Veselým, advokátom, so sídlom Advokátska Kancelária Mierová 1, 990 01 Veľký Krtíš, o neplatnosť skončenia pracovného pomeru, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 08. 07. 2013 č. k. 7C/44/2011-146, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia, že jej skončenie pracovného pomeru zamestnávateľom Základná škola s materskou školou O. F. XX je neplatné a pracovný pomer naďalej trvá. Súd po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že návrh žalobkyne na určenie neplatnosti výpovede nie je odôvodnený. Súd poukázal na skutočnosť, že rozviazanie pracovného pomeru bolo dané žalobkyňi za to, že hoci bola preradená na inú prácu rozhodnutím zo dňa 06. 09. 2010, z práce učiteľky materskej školy na prácu vychovávateľky v školskom klube pri Základnej a materskej škole v O. F., na túto prácu nenastúpila, preradenie na inú prácu odmietla vykonávať. Neplatnosť preradenia na súde nenapadla, hoci sa mohla určovacou žalobou domáhať neplatnosti preradenia postupom podľa § 80 písm. c) O. s. p. Preradenie malo trvať do ukončenia mimoriadnej udalosti, kým základná škola nezabezpečí kvalifikovaného zamestnanca a po ukončení mimoriadnej udalosti mala byť žalobkyňa zaradená naspäť na pôvodnú prácu a pracovisko. Žalobkyňa namietala len neplatnosť preradenia v písomnom podaní bez toho, aby na miesto, na ktoré bola preradená nastúpila, vykonávala prácu na pôvodnom pracovisku, odmietla splniť pokyn riaditeľky a následne zástupkyne riaditeľky, ktorá bola jej bezprostrednou nadriadenou. Súd dospel k záveru, že sa žalobkyňa dopustila takého závažného porušenia pracovnej disciplíny, ktoré odôvodňuje rozviazanie pracovného pomeru. Výsluchom svedkov mal preukázané, že sa žalobkyňa už pred výpoveďou dopustila závažného porušenia pracovnej disciplíny (dňa 19. 03. 2010 odišla skôr z práce pred skončením pracovného pomeru a aj predtým bola viackrát ústne aj písomne upozorňovaná na nedostatky v práci zo strany starostu obce ako zriaďovateľa školy, aj zo strany riaditeľky a zástupkyne riaditeľky). Naposledy sa dopustila závažného porušenia pracovnej disciplíny dňa 07. 09. 2010, keď sa bez vážneho dôvodu, napriek dohode s riaditeľkou školy, nedostavila k nej a neuposlúchla ani príkaz zástupkyne riaditeľky školy. Nerešpektovanie pokynov a nariadení nadriadených pracovníkov je v zmysle ustanovení Zákonníka práce a Pracovného poriadku pre Základnú a materskú školu v O. F. I. 10 ods. 4 závažným porušením pracovnej disciplíny. Na miesto, na ktoré bola preradená, žalobkyňa nenastúpila napriek písomnému prevzatiu preradeniu. Súd považoval za preukázané, že hrubým spôsobom porušila pracovnú disciplínu, preto jej výpoveď považoval za danú v súlade s ustanoveniami Zákonníka práce a

žalobu zamietol. O trovách konania si vyhradil rozhodnutie podľa § 151 ods. 3 O. s. p. po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Rozsudok okresného súdu žalobkyňa napadla odvolaním v zákonom stanovenej lehote z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d) a f) Občianskeho súdneho poriadku, keď súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázala na to, že v zmysle pracovnej zmluvy zo dňa 31. 07. 2002, ktorou uzavrela pracovný pomer so žalovaným, druhom práce, na ktorý bola prijatá, bolo výchovnovzdelávacia činnosť orientovaná na všestranný rozvoj osobnosti detí predškolského veku, na sociálno-emocionálny, intelektuálny a fyzický rozvoj, rozvoj reči, mravného a etického vedomia, prosociálneho správania, komunikatívnych a tvorivých schopností, ktorú vykonáva učiteľ materskej školy. Miesto výkonu práce bolo dojednané Materská škola O. F.. Pre prípad výpovede bola dojednaná výpovedná doba na dva mesiace. Podľa pracovnej náplne zo dňa 01. 04. 2010, bola zaradená do kategórie učiteľka a podkategórie učiteľka predprimárneho vzdelávania. Priamym nadriadeným jej bola riaditeľka základnej a materskej školy. Poukazuje na list zo dňa 06. 09. 2010, ktorým jej žalovaný oznámil, že v zmysle ustanovenia § 55 ods. 4 Zákonníka práce, 07. 09. 2010 je preradená na prácu vychovávateľky v školskom klube, nakoľko nastala mimoriadna situácia tým, že počet žiakov v školskom roku 2010/2011 sa navýšil a je nutné v záujme bezpečnosti žiakov zriadiť tretie oddelenie. Preradenie malo trvať do ukončenia tejto mimoriadnej udalosti. Listom zo dňa 22. 09. 2010 bola vyzvaná na písomné vyjadrenie. Dôvodom výpovede pre porušenie pracovnej disciplíny je to, že dňa 07. 09. 2010 neuposlúchla pokyn priameho nadriadeného - zástupkyne riaditeľky, ako aj pokyn zo dňa 06. 09. 2010 (vyzvanie na pohovor dňa 07. 09. 2010) a dňa 07. 09. 2010 nerešpektovala preradenie podľa ustanovenia § 55 ods. 4 Zákonníka práce. Uviedla, že listom zo dňa 29. 09. 2010 reagovala na uvedený list s tým, že dňa 07. 09. 2010 nedostala žiadny pokyn od svojho priameho nadriadeného, keďže zástupkyňa riaditeľky sa len opýtala, či nemala byť v školskom klube. Po pohovore dňa 06. 09. 2010 s riaditeľkou základnej školy nedostala žiadny pokyn dostať sa k nej dňa 07. 09. 2010 o 8:00 hod. Dňa 07. 09. 2010 si riadne plnila svoje povinnosti v materskej škole. Preradenia na inú prácu považuje za nezákonné. Pokiaľ by nevykonala v uvedený deň svoju prácu v materskej škole, mohlo dôjsť k ohrozeniu života a zdravia detí, nemala žiadnu informáciu, že by bola zabezpečená za ňu v materskej škole v uvedený deň náhrada a celú zmenu odpracovala sama. Uvedenou písomnou výpoveďou zo dňa 18. 10. 2010 jej žalovaný dal výpoveď podľa ustanovenia § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce. Za porušenie pracovnej disciplíny považoval neuposlúchnutie výzvy priameho nadriadeného o bezodkladné sa dostavenie k riaditeľke základnej školy za účelom riešenia mimoriadnej udalosti v školskom klube. Listom zo dňa 23. 11. 2010 oznámila žalovanému svoj nesúhlas s výpoveďou a podala návrh na určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru s tým, že pracovný pomer trvá. Žalobkyňa nesúhlasí s výkladom a hodnotením dôkazov, keď podľa jej názoru, potreba zriadiť nové oddelenie školského klubu, nebola mimoriadnou udalosťou, odôvodňujúcej postup podľa § 55 ods. 4 Zákonníka práce. List žalovaného zo dňa 06. 09. 2010 nebol vydaný v súlade s platnou legislatívou, a preto nemohol založiť akékoľvek právne vzťahy. Rozhodnutie zamestnávateľa o jej preradení na inú prácu bolo nezákonné, a akékoľvek pokyny na vykonanie takého preradenia musia byť vyhodnotené ako nezákonné. Poukázal na ustanovenie § 81 ods. 1 písm. a) Zákonníka práce v spojení s čl. 9 Pracovného poriadku, v zmysle ktorých je zamestnanec povinný plniť pokyny nadriadených vydané v súlade s právnymi predpismi. Nesplnenie pokynu, ktoré nie je v súlade s právnymi predpismi, nemôže byť na škodu zamestnanca a zamestnanec je oprávnený odmietnuť vykonať pokyn, ktorý nie je v súlade s právnymi predpismi v zmysle ustanovenia § 47 ods. 3 Zákonníka práce. Súd mal skúmať aj zákonnosť preradenia na iný druh práce a toto vyhodnotiť ako nezákonné, následné porušenie takto stanovených povinností by nemalo byť brané ako porušenie pracovnej disciplíny. Ďalej uvádza, že pokyn, ktorý mala nerešpektovať, nebol v súlade s platnými právnymi predpismi, nakoľko sa týkal nezákonného preradenia na iný druh práce, nebol pokynom od jej priamej nadriadenej a nebol dostatočne určitý, aby mohol vyvolať právny následok (zástupkyňa riaditeľky sama vypovedala, že sa opýtala žalobkyne, prečo nie je u riaditeľky, nebol to pokyn). Nerešpektovanie takéhoto pokynu, nemôže mať za následok kvalifikovanie konania ako porušenie pracovnej disciplíny závažným spôsobom. Konanie zo strany žalovaného považuje za nespravodlivé konanie voči jej osobe, niekoľkokrát písomne požiadala Školskú inšpekciu Banská Bystrica o nápravu postupu zamestnávateľa voči zamestnancom. Výpoveď z pracovného pomeru a konanie žalovaného bolo voči žalobkyňi zaujaté. Domáha sa buď zmeny napadnutého rozsudku podľa § 220 O. s. p. tak, že rozhodnutie bude zmenené a rozhodnuté bude podľa návrhu žalobkyne, resp. zrušené v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. a vrátené na nové rozhodnutie.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť, so skutkovými a právnymi dôvodmi uvedenými v rozsudku sa stotožňuje. Podľa jeho názoru súd vykonal úplné dokazovanie, keď práve z dôvodov na strane žalobkyne (praceneschopnosti) viackrát došlo k odročeniu pojednávania a k predlžovaniu súdneho konania. Bolo zistené, že žalobkyňa sa podrobuje liečbe a v priebehu súdneho konania požiadala Centrum právnej pomoci o pridelenie právneho zástupcu, čomu bolo vyhovené. Na pojednávaní dňa 20. 05. 2013 žalobkyňa uviedla, že je živnostníčka a má príjem z podnikateľských činností, pričom bolo aj konštatované, že napriek svojmu psychickému stavu sa nedostavovala na vyšetrenie do X. ambulancie. Podľa názoru žalovaného zo strany žalobkyne dochádza k zneužívaniu právnej pomoci poskytovanej Centrom právnej pomoci, okrem toho napriek svojmu zdravotnému stavu v liečbe nepokračuje. Pokiaľ ide o meritum vecí, trvá na svojich vyjadreniach v rámci prvostupňového konania, keď naďalej považuje návrh tak, ako bol tento podaný, za nedostatočne určitý, od samého počiatku nejasný a nezrozumiteľný. Trvá na výpovedi z pracovného pomeru zo dňa 18. 10. 2010, túto považuje za platnú, a pokiaľ by malo dôjsť k návratu žalobkyne na pôvodné pracovné miesto, došlo by k ohrozeniu procesu výučby aj vzhľadom na zdravotný stav žalobkyne. Má za to, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno vo veci samej, odkazuje na výsledky dokazovania a postup zo strany zamestnávateľa za zákonný vzhľadom na správanie sa žalobkyne.

Krajský súd preskúmal vec v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O. s. p. Napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil, konštatujúc zároveň aj správnosť dôvodov napadnutého rozsudku.

Ako je zrejmé z obsahu spisu, žalobkyňa podala návrh „o neplatnosti skončenia pracovného pomeru“ s navrhovaným petitom rozhodnutia, aby okresný súd vyhlásil skončenie pracovného pomeru daného zamestnávateľom Základnou školou s materskou školou O. F. XX za neplatné a pracovný pomer ďalej trvá. Ako jeden z dôkazov predložila aj výpoveď z pracovného pomeru v zmysle § 43 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce zo dňa 18. 10. 2010. Odvolací súd považuje za správny názor prvostupňového súdu, že napriek určitým formálnym nedostatkom z obsahu žaloby jednoznačne vyplýva, že sa žalobkyňa domáha určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru zo strany žalovaného, a preto nebol dôvod žalobu zamietť z týchto formálnych dôvodov, ako vo vyjadrení k podanému odvolaniu stále tvrdí žalovaný prostredníctvom splnomocneného advokáta.

Podľa § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď, ak sú u zamestnanca dôvody, pre ktoré by s ním zamestnávateľ mohol okamžite skončiť pracovný pomer, alebo pre menej závažné porušenie pracovnej disciplíny; pre menej závažné porušenie pracovnej disciplíny možno dať zamestnancovi výpoveď, ak bol v posledných 6 mesiacov v súvislosti s porušením pracovnej disciplíny písomne upozornený na možnosť výpovede.

Z predloženej výpovede z pracovného pomeru zo dňa 18. 10. 2010 odvolací súd zistil, že žalovaný v uvedenej písomnej výpovedi uviedol „porušenia pracovnej disciplíny ste sa dopustili tým, že ste nerešpektovali výzvu zo strany svojho priameho nadriadeného, o bezodkladné dostavenie sa za účelom riešenia mimoriadnej situácie a takéto porušenie pracovnej disciplíny možno považovať za porušenie pracovnej disciplíny závažného charakteru, a tým došlo k ohrozeniu funkčnosti bezpečného výchovno-vzdelávacieho procesu v Základnej a materskej škole v O. F.“.

Podľa § 81 Zákonníka práce zamestnanec je povinný najmä:

a) pracovať zodpovedne a riadne, plniť pokyny nadriadených vydané v súlade s právnymi predpismi; nadriadeným je aj predstavený podľa osobitného predpisu.

V uvedenom ustanovení (§ 81) sú uvedené základné povinnosti zamestnancov a vedúcich zamestnancov. Porušenie týchto povinností znamená porušenie pracovnej disciplíny, ktoré môže mať za následok sankčné opatrenie vrátane okamžitého skončenia pracovného pomeru.

Z vykonaného dokazovania správne ustálil prvostupňový súd, že sa žalobkyňa dopustila závažného porušenia pracovnej disciplíny, následkom ktorého môže byť aj rozviazanie pracovného pomeru, konkrétne nerešpektovala pokyn priamej nadriadenej dostať sa k nej za účelom riešenia vzniknutej situácie na začiatku školského roku v školskom klube. Aj keď odvolací súd súhlasí s tým, že väčší počet detí v školskom klube ako sa predpokladal, nemožno považovať za mimoriadnu udalosť v

zmysle ustanovenia § 55 ods. 4 Zákonníka práce, z celkového kontextu postupu žalovaného ako zamestnávateľa a žalobkyne ako zamestnanca v označený deň 07. 09. 2010 možno vyhodnotiť tak, že žalobkyňa, ktorá nesúhlasila s dočasným preradením na inú prácu, nemohla svojvoľne neuposlúchnuť pokyn priamej nadriadenej, teda je dostaviť sa na pracovný pohor za účelom riešenia vzniknutej situácie. Pokiaľ by aj žalobkyňa zrejme uspela v žalobe o určenie, že preradenia na inú prácu z uvedených dôvodov je neplatné, pretože nešlo o mimoriadnu udalosť v zmysle § 55 ods. 4 Zákonníka práce, neznamená to, že by riaditeľka materskej a základnej školy nebola oprávnená výnimočne zamestnancovi prikázať, aby sa dostavil k nej za účelom riešenia vzniknutého problému, že by sa toto dalo kvalifikovať ako neuposlúchnutie pokynu nadriadeného daného v rozpore s právnymi predpismi. Vzhľadom na uvedené potom možno ustáliť, že zo strany žalobkyne došlo k porušeniu ustanovenia § 81 písm. a) Zákonníka práce, konkrétne plniť pokyny nadriadených vydaných v súlade s právnymi predpismi. Okrem toho, ako poukázal aj prvostupňový súd, bolo dostatočne preukázané, že zo strany žalobkyne došlo aj skôr k závažnému porušeniu pracovnej disciplíny, na čo bola písomne upozornená (naposledy písomné upozornenie zo dňa 19. 03. 2010).

Pokiaľ za takejto situácie súd považoval konanie žalobkyne za závažné porušenie pracovnej disciplíny a z uvedeného dôvodu aj výpoveď za danú v súlade s ustanoveniami Zákonníka práce, rozhodol podľa názoru odvolacieho súdu správne, v súlade so zisteným skutkovým stavom a ustanovením § 63 ods. 1 písm. e), § 81 písm. a) Zákonníka práce a podporne pracovným poriadkom, konkrétne článok 9 ods. 1 písm. a). Neobstojí odvolacia námietka, v zmysle ktorej pokyn dostaviť sa do riaditeľne nebol daný priamou nadriadenou, pretože z dokazovania vyplynulo, že jednak riaditeľka základnej a materskej školy takýto pokyn žalobkyňi dala, navyše aj pokyn daný zástupkyňou riaditeľky treba považovať za pokyn priameho nadriadeného, čo vyplýva aj z Organizačného poriadku žalovaného konkrétne bod 3.2.1.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd považuje rozhodnutie prvostupňového súdu za vecne správne a správne odôvodnené, a preto ho podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. v celom rozsahu potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodne prvostupňový súd v súlade s ustanovením § 224 ods. 3 O. s. p., nakoľko prvostupňový súd si vyhradil rozhodnúť o trovách po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.